

נכנסת צברית, יוצאת

אין נשים מכוונות בעולם. יש ארבע נשים שאינן יודעות כי גם הן מסוגלות להיות יפות. כתב פעם הסופר הצרפתי אנטואן בלונדל. אך בכל זאת ישנן בנות חוזה שהן יפות יותר וישנן גם יפות פחות. לאלה האחרונות באה האמנות לעזרה: במקום שהטבע מפסיק את עבודתו, האמנות ממשיכה.

של הצעירה הישראלית של הימים ההם אם לשמור אמונים למולדתה, למחלת אם היתה הברה בה, ולבעלה — כאשר נישאה. עד שבאה לאה. לאה לדרמן (כיום פלטר) שר ספורטאית מצטיינת של שנות השלושים, הכריזה יום אחד כי קצת טעם טוב וקוקטיות אינן מיוקרות לאשה כלשהי. להן עצמן או למולדתן. להיפך.

יחוש טיפוח-החן והיופי החל לנקר במוחן של לאה לדרמן, כאשר יצאה עם משלחת גשיישראל, להשתתף באולימפיאדת הנשים שהתקיימה בלונדון ב-1934. הבנות ידעו כי לאה עוסקת בדברים האסורים עלידי החברה של הימים ההם ואף מייצעת לחברותיה כי צד להיראות כמה שפחות גסות ומחוספסות. כאשר עלו על האונייה, באו אליה יתר חברות המשלחת, בחשאי, לבלי יתפסן חלף-

לגבי לאה פלמטר יש אמנות בהליכה פשוטה, בישיבה, בעליה במדרגות וירידה בהן, באכילה ליד שולחן ובעוד דברים רבים הרחוקים, בעיני בני-המיתה פשוטים, משדה האמנות, אם כי לא מחייבת-תרבות.

אך היום קוראים לה, בכל זאת, בשם אמנות. לפני 15 שנים לא קראו לזה בכלל. בנשה היה להקדיש זמן או מחשבה לנושא כליכך טפל כמו טיפוח-היופי. ייעודה

לה מישור, וביקשו שתעשה איתן יפות. **עונש על טיפוח-חן**

לאה הוציאה זוג מלקחים פשוטים שנשאה עמה תמיד. משך שעות אחדות מרטה, ישרה וסידרה את גבותיהן של הבנות הספורטאיות.

כאשר ראה האחראי על המשלחת, מורה ההתעמלות החתיק דויד אלמגור, מה עוללה הרצה למרחקים ארוכים ומטילת הכידון ליתר הספורטאיות. יצא כמעט מדעתו. "דבר כזה מתאים לבנות חלוצות מארץ-ישראל", שאג, כאשר הבנות הלשינו עליה מרוב פחד. כעונש לא קיבלה לאה את ארוחתיה במשך יומיים.

באנגליה הוזמנה המשלחת לארוחה חגיגית אצל הלורד מלצ'ס. לאה, שלא ידעה מה בדיוק עליה לעשות בשלל כלי-השולחן שהונחו לפניה, העדיפה לומר שכבר אכלה כך אמרה בשעת כל ארוחה חגיגית. היא נשארה רעבה, אך לא ביישה את עצמה כיתר הנערות, אשר גרמו למבוכה רבה מסיביב לשולחן שעה שהחליפו כלים ואכלו בגסות.

מאז החליטה הספורטאית לאה לדרמן ליהקדיש את כל מרצה למניעת בזיונות מעין אלה. לאה יצאה לעולם הגדול, למדה את התורה, והיתה לנציגתם בישראל של מספר מכוני יופי ידועים. היא אף החלה להרביץ את התורה בישראליות צרובות-השמש.

הן באו, אטיאט ובהססנות. ומי שכבר באה לאולפן לטיפוח החן, התביישה להודות בכך וביקשה שרק לא יודע לידידותיה ולמכירה שהיא לומדת את העניין האיום הזה.

ברחבי העולם צמודים בתי-הספר לטיפוח-חן לאינברסיטאות. אמהות איספות פרוטה לפרוטה ודולאר לדולאר כדי לשלוח את בתן לבית-ספר לטיפוח החן ולשיפור עצמי. גם בישראל למרו הנשים בינתיים את ערכו של המוסד, אבל הן מתביישות עדיין להודות בכך. "בית-ספר להתעמלות ולהר-זייה", נאלצה לאה פלמטר לכנות את אולפנה, כדי להסחת את המטרה האמיתית: לימוד הליכה נכונה, יציבה; ישיבה וקומה; עליה וירידה במדרגות; היכרות ולחיצת-יד; איפור; היגיינה נשית והתאמת לבוש.

בעצם, רצו כולן לדעת את כל הדברים המועילים האלה. אך רובן התביישו להודות שהן צריכות ללמוד אותם.

אישור על כתמים מחודים

התלמידה הראשונה שקיבלה את התורה, בירתה הפרטית של פלמטר, היתה אחת מנשות החברה הידועות בעיר. כעבור חמש שנים נפגשה עמה המורה. בשעת מסיבה בבית-מלון מפואר, אחת הי אורחות ששוחחה עם לאה פלמטר, פנתה אל התלמידה לשעבר ואמרה: "את עושה הכל כליכך נאה, בחודאי למדת אצל הגברת פלמטר." התלמידה העמידה פנים נעלבות מאוד: "הו, לא! אינני זקיקה לזה." אלה היו הראשונות. נשות חברה מיר חסית, נערות-זוהר ודוגמניות. אולם שמע האולפן הגיע אטילו אל נשים החברות בארגון אמהות עובדות. ויום אחד, באה אחת מיושבות-ראש הארגון לקחת את המנהלת להרצאה בפני חברותיה. "תכירי את החכ-רות, שכולן התנגדו שתבואי", הציגה את הקהל בפני המרצה.

לאה פלמטר לא נבהלה. היא התחילה את הרצאתה במים ובסבון. בסוף ההרצאה ביק שו השומעות ממנה לעבור לטיפוח היופי ולאיפור. "הביטו עלי והביטו על הגברת פלמטר. אנחנו בערך בנות אותו גיל. זה יסביר לכן מדוע החבר איקס עזב את אשתו." עודדה אותה החברה שאיגונה את הערב, על אף התנגדות ידידותיה.

מאז יושבות באולפן: אשת האופה, חברת הכנסת ונערת הזיהור בזו אחר זו. חלקן עדיין מבקשות לא לשלוח את המכתמים מטעם האולפן לכתיבתן הפרטית — כדי שהבעל לא יידע.

יש גם בעיות אחרות. אשה אחת למשל, ביקשה מהאולפן אישור שיעיד כי הכתמים הכתולים שעל גופה נגרמו על-ידי מכונות ההרזיה ושמקורן אינו בטיפול מסוג אחר.

שעור בהתעמלות מלווה בשימוש במכשירים חדישים, שכל אחד מסתמטואם לאפשר הפגלתו של חלק שונה בגוף. נותן לו את הטיפול המתאים: אופניים, קפיצים, כדור-כוח ומסות להפעלת שרירי החזה.

שעור ב"שיק" הוא אחד השיעורים הקשים ביותר. זהו דבר שנוגדים עמו — או בעדיו. לשכתן של הצבריות, שרובן חסרות שיק, יאמר שהן עושות מאמץ לרכוש תכונה נדירה זו. בצילום: כיצד מופיעים בכובע.

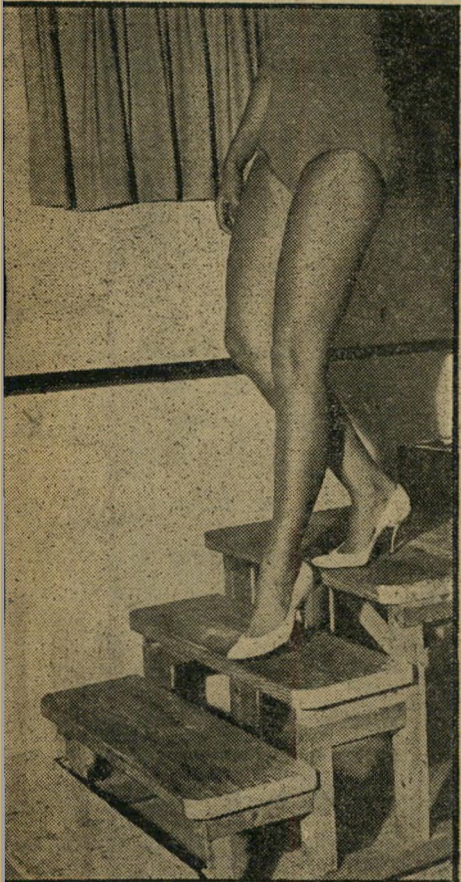

תחרות הרגליים היפות

ביותר בקורס טיפוח החן והיופי של לאה פלמטר.

תחילה, רצתה לאה פלמטר ללמד את כל הדברים הטובים והמועילים הללו חינם אין כסף. ייעוד זה ייעוד. אך אמר מי שאמר לה כי מה שניתן חינם אינו זוכה להערכת. לכן קבעה לבסוף מחירים. כדי שצברית תיכנס לשם כמו שהיא ותצא פחות או יותר התיכה, עליה לשלשל לקופה למעלה ממאה לירות. התניכה אינה חייבת להיות יפה. כמובן שאם היא נאה, זה רק מועיל ומקל את העבודה.

דמיהלימוד אינם חייבים להתרע. הספור-טאית של שנות השלושים שמרטה את גבותיהן של חברותיה בהתנדבות, נשארה עוד קצת אידיאליסטית ומוכנה לקבל כל

הרגליים אינן צריכות להיות רק יפות. צריך גם לדעת להשתמש בהן. בצילום: תלמידה לומדת כיצד לרדת נכונה במדרגות.